

Η Βίλλα Καπαντζή είναι ένα από τα κοσμήματα της Βασιλίσσης Όλγας που μας θυμίζουν ακόμα την πολυτέλεια και το στυλ της παλαιάς συνοικίας των εξοχών

Το Πολιτιστικό Κέντρο Θεσσαλονίκης του **Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης** άρχισε να λειτουργεί τον Ιανουάριο του 1989, με την επωνυμία Πολιτιστικό Κέντρο Βορείου Ελλάδος της Εθνικής Τράπεζας. Με τη μορφή αυτή λειτούργησε μέχρι τον Φεβρουάριο του 1997.

Ένα ίδρυμα αφιερωμένο στην Θεσσαλονίκη

Στο διάστημα αυτό, το Κέντρο έδωσε το δικό του διακριτό στίγμα στην πνευματική και καλλιτεχνική ζωή της **Θεσσαλονίκης**, παρουσιάζοντας εκθέσεις:

Παράλληλα, το Κέντρο συνεργάστηκε αρμονικά με άλλους πολιτιστικούς φορείς

- Τέχνης (ζωγραφικής, χαρακτηριστικής, φωτογραφίας, αρχιτεκτονικής). Σ? αυτό το πλαίσιο λειτουργίας του Κέντρου εντάσσεται και η φιλοξενία της Συλλογής έργων τέχνης του **ΜΙΕΤ** για περισσότερο από δέκα χρόνια, καθώς και οι τμηματικές παρουσιάσεις της στο κοινό της πόλης.

- Ιστορίας και Μικροϊστορίας γύρω από την πόλη ή την ευρύτερη περιοχή και το προσφυγικό πρόβλημα.

για την παρουσίαση εκθέσεων φιλολογικού, ιστορικού και εικαστικού περιεχομένου, διοργάνωσε εκδηλώσεις λόγου και μαθήματα ιστορικής τοπογραφίας και εξέδωσε καταλόγους ως συνοδευτικά έντυπα των ανωτέρω εκδηλώσεων.

Μια από τις σημαντικότερες και χρονικά εκτενέστερες συνεργασίες ήταν με την [Αγιορείτι κη](#)

Φωτοθήκη, που κατέληξε στην παρουσίαση τεσσάρων εκθέσεων με φωτογραφικό υλικό μεγάλης ιστορικής και καλλιτεχνικής αξίας.

Το 1997 η Εθνική Τράπεζα υπήγαγε τα πολιτιστικά της κέντρα στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και την Πάτρα στην αρμοδιότητα του **Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης**.

Εκτοτε, το Πολιτιστικό Κέντρο αναπτύσσει τις δραστηριότητές του κυρίως με εκθέσεις στον τομέα των εικαστικών.

Το 1997, πρώτο χρόνο της υπαγωγής του στο **ΜΙΕΤ**, το Κέντρο συνεργάστηκε με την **Πολιτιστική Πρωτεύουσα Θεσσαλονίκη 1997**

, παρουσιάζοντας σημαντικές εκθέσεις (Φρανθίσκο Γκόγια, ?Αλμπιν Μπρουνόφσκι).

Εκθέσεις και εκδηλώσεις

Πολιτική του Κέντρου ήταν εξ αρχής να διευκολύνει πολιτιστικούς φορείς της **Θεσσαλονίκης** που δεν διέθεταν τον αναγκαίο χώρο για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους.

Στο πλαίσιο αυτό συνεργάστηκε, ήδη από το 1994, αδιαλείπτως με τη μεγάλη διεθνή φωτογραφική διοργάνωση «Φωτοσυγκυρία» και υποδέχτηκε εκθέσεις διακεκριμένων Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών φωτογράφων.

Μέχρι τώρα, το Κέντρο έχει οργανώσει εκθέσεις από κοινού με το [Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης](#), το

[Γερμανικό Ινστιτούτο Γκαίτε](#)

, το

[Βρετανικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης](#)

, το Μουσείο Φωτογραφίας Καλαμαριάς Χρήστος Καλεμκερής, το Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης

Θεσσαλονίκης

, το Μουσείο Μπενάκη, καθώς και το Μουσείο Αλμπέρ-Καν (Παρίσι).

Εκτός από την εκθεσιακή του λειτουργία, το Κέντρο περιλαμβάνει στο πρόγραμμά του εκδηλώσεις λόγου, είτε στο πλαίσιο των εκθεσιακών του δραστηριοτήτων είτε σχετικές με τις εκδόσεις του **MIET**, καθώς και προβολές.

Επίσης, από τον Φεβρουάριο του 2000 στο Κέντρο λειτουργεί βιβλιοπωλείο, ενημερωμένο με όλες τις εν κυκλοφορία εκδόσεις του Ιδρύματος, της Εθνικής Τράπεζας και του Ιστορικού της Αρχείου.

Το Κέντρο αξιοποιεί κάθε προσφερόμενο μέσο προκειμένου να προβάλλει τις δραστηριότητές του σε όσο το δυνατόν ευρύτερο τμήμα της κοινής γνώμης. Ακόμη, αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην προσέλκυση νεανικού κοινού, την οποία επιδιώκει σε συνεργασία με τις Επιθεωρήσεις Στοιχειώδους και Μέσης Εκπαίδευσης, καθώς και με τμήματα ανθρωπιστικών σπουδών του [Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης](#) και του

[Πανεπιστημίου Μακεδονίας](#)

:

Η ιστορική Βίλα Καπαντζή

Το Πολιτιστικό Κέντρο Θεσσαλονίκης του **MIET** έχει το προνόμιο να στεγάζεται σε ένα [μυναδικό κτίριο](#) των αρχών του 20ού αιώνα. Πρόκειται για ένα από τα ελάχιστα σωζόμενα αρχοντικά της παλιάς Θεσσαλονίκης, το οποίο έχει συνδεθεί κατά καιρούς με πρόσωπα και γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία της πόλης.

Είναι χτισμένο στην [περιοχή των Εξοχών \(Βασιλίσσης Όλγας\)](#), όπως ονομαζόταν τότε, έξω από τα παλιά τείχη της πόλης που κατεδαφίστηκαν στα τέλη του 19ου αιώνα. Η Συνοικία των Εξοχών δημιουργήθηκε μετά τη σταδιακή κατεδάφιση του ανατολικού και του θαλάσσιου τείχους και κυρίως μετά την τρομερή πυρκαγιά του 1890.

Κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου η Συνοικία των Εξοχών έπαψε να αποτελεί απλό τόπο παραθερισμού και οι πολυτελείς επαύλεις άλλαξαν χρήση.

Αργότερα, μετά τον πόλεμο, οι περισσότερες από αυτές δυστυχώς κατεδαφίστηκαν και στη θέση τους χτίστηκαν πολυκατοικίες.

- Η οικογένεια Καπαντζή, που ζούσε από παλιά στην πόλη και ίχνη της διακρίνονται στο συντεχνιακό σύστημα της Θεσσαλονίκης από τα τέλη του 18ου αιώνα, ήταν ο αρχικός ιδιοκτήτης του κτιρίου, γι? αυτό και το κτίριο ονομάστηκε [Βίλα Καπαντζή](#). Η κατασκευή ήταν ιδιαίτερα πολυτελής και κόστισε πάνω από 40.000 χρυσές λίρες, ποσό μυθώδες για την εποχή εκείνη.

Διευθυντής: Ιωάννης Επαμεινώνδας